

1. Een liefdevolle vraag

Wilt gij gezond worden?

Johannes 5:6

Op het eerste gezicht klinkt de vraag ‘Wilt gij gezond worden?’ ons wat vreemd in de oren. Het zijn de woorden die Jezus sprak tot iemand die al achtendertig jaren op genezing gewacht had! Wie zou er dan niet gezond willen worden? Zou deze arme man bij het badwater gelegen hebben als hij niet met sterk verlangen had uitgezien naar genezing? Zou er in zijn ogen – terwijl hij op de Zaligmaker staaarde – geen antwoord te lezen geweest zijn op de vraag of hij gezond wilde worden? We weten echter dat onze Heere geen overbodige woorden sprak.

Mogelijk heeft Hij in de ogen van de man gezien dat zijn lichamelijke verlamming op een pijnlijke manier ook zijn geest had verdoofd. Dat er als het ware eveneens sprake was van een verlamming in zijn wil. Hij had steeds gehoopt, totdat zijn hart totaal was uitgeput. Hij had gewacht,

totdat de moedeloosheid zijn geest van haar laatste kracht had beroofd. Het scheelde niet veel of hij bekommerde zich er nog nauwelijks om of hij gezond werd of niet. De boog was zo lang gespannen geweest, dat alle veerkracht was vergaan. De man had gehongerd, totdat zijn eetlust was verdwenen. Totaal lusteloos zat hij daar vanwege alle teleurstellingen die hij had ondervonden. In gedachten zien we de man zitten, in doffe onverschilligheid, versuft en zonder enige hoop voor de toekomst.

Toen de Zaligmaker hem vroeg of hij gezond wilde worden, werd er een snaar geraakt die nodig in trilling gebracht moest worden. De vraag 'Wilt gij gezond worden?' betekende een diepgaand onderzoek. Het was de wetenschappelijke proef van een uiterst bekwaam geneesheer. Ja, het was de opwekking uit het graf van een van de voornaamste machten en mogelijkheden van onze ziel.

Wanneer ik tijdens de Evangelieprediking aan u die nog niet gered bent, de vraag stel: 'Wilt u gezond worden?', kan dat opgevat worden als een onbeschaamde vraag. U zult zeggen: 'Zeker! Iedereen wil toch zalig worden?' Geloof me, als ik

zeg dat ik daar níét zo zeker van ben. Iemand zegt: 'Maar dat we zo trouw naar de kerk komen, dat we zoveel aandacht hebben voor het Evangelie is toch voldoende bewijs dat het er ons om te doen is om gezond te worden? Als we maar konden ontdekken waar de genezing is te vinden en wat de veelgeroemde balsem van Gilead is.'

Toch zou het mij niet verwonderen als er ook onder ons velen zijn die door het lange wachten verlamd beginnen te worden in hun ooit zo ernstige begeerten. Anderen verkeren zo lang onder het Woord dat ze de kerkbank puur uit gewoonte bezetten. Zij kennen geen hartelijke begeerte naar de gezondheid van hun ziel, die de goede Geneesmeester altijd bereid is te geven aan hen die Zijn hulp zoeken.

Ik ben ervan overtuigd dat de vraag of u gezond wilt worden geen overbodige vraag is. Integendeel, in iedere gemeente hoort deze vraag een van de eerste te zijn waarop de aandacht van de hoorders met nadruk gevestigd wordt. Het is mijn bedoeling om van iedere hoorder een oprecht antwoord te krijgen op deze vraag. Want ik geloof dat dit een zeer heilzame zaak voor u zal zijn. Ook als u eerlijk moet erkennen dat uw antwoord 'nee' is. Die gewaarwording zal in ieder

geval de toestand van uw hart blootleggen en dat zou kunnen leiden tot iets beters. Met Gods hulp zal ik u – onbekeerde man of vrouw – met grote ernst de vraag voorhouden: ‘Wilt gij gezond worden?’

Om een antwoord te kunnen geven op deze belangrijke vraag, is het nodig dat we begrijpen wat er met deze vraag bedoeld wordt.

De vraag: ‘Wilt gij gezond worden?’ is een andere vraag dan: ‘Wilt u gered worden van de hel?’ Daarop zal het antwoord van iedereen zijn: ‘Ja!’ Ook op de vraag: ‘Wilt u gered worden, zodat u naar de hemel gaat?’, zal ieder zonder enige aarzeling antwoorden: ‘Ja.’ Ieder kent een hartelijk uitzien naar de gouden harpen, naar de liederen van de gezaligden. We hopen allemaal op de eeuwige gelukzaligheid, waar we onsterfelijk zullen zijn. Maar dat is niet de vraag die de Heere Jezus stelt. De hemel en alles wat daar genoten zal worden zijn een gevolg van een gezonde ziel.

Ter verduidelijking: Wij zeggen niet tegen een dief: ‘Wilt u van de gevangenisstraf ontheven worden?’ Nee, we stellen de vraag op een andere manier, namelijk: ‘Wilt u een eerlijk man worden?’ Wij zeggen niet tegen een moordenaar:

‘Zou u aan de galg willen ontkomen?’ Het antwoord daarop weten we wel. Maar we vragen hem: ‘Wilt u rechtvaardig, oprecht, vriendelijk, vergevingsgezind worden en van al uw boze daden afstand doen?’ We vragen niet: ‘Bent u bereid om aan te zitten aan het genadefeestmaal en te eten en te drinken als een gezond iemand?’ Maar ik vraag u: ‘Wenst u van harte om geestelijk gezond te worden, om u te onderwerpen aan Gods verandering, waardoor de onreine kwaal van de zonde kan worden uitgedreven en de gezondheid van een geheiligde mensheid u teruggegeven kan worden?’

Voor alle duidelijkheid, er zijn slechts twee mensen geweest die volmaakt gezond waren. We kunnen hen wel de twee ‘Adams’ noemen. Het zijn namelijk de eerste en de tweede Adam. Deze twee laten ons in hun persoon zien wat een mens zou zijn als hij gezond was.

Wat de eerste Adam betreft: Ik denk dat we allemaal graag met hem in het paradijs zouden zijn. We zouden er ons vermaak in vinden om te wandelen onder de takken die nooit verdorren. Om zonder moeite, lijden, kwalen en dood de heerlijke vruchten te plukken. Wat zou het ons allen

tot vreugde zijn wanneer de blijdschap van het oorspronkelijke Eden kon terugkeren. Maar dat is de vraag niet. De vraag is: ‘Zouden wij met ons verstand en hart willen zijn wat Adam was, voordat zijn zonde het tegendeel van gezondheid over het mensdom bracht?’

Wat was Adam? Hij was een man die heel veel wist, maar in de eerste en voornaamste plaats kende hij zijn God. Het was hem een vermaak om met God te wandelen, met Hem gemeenschap te hebben, met Hem te spreken, zoals een mens spreekt met zijn vriend. Tot aan zijn val was Adams wil onderworpen aan de wil van zijn Schepper. Hij verlangde in alle dingen te doen wat zijn Heere hem gebod. Hij werd in de hof geplaatst om de grond te bewerken, om de hof te onderhouden en te verzorgen. Dat alles deed hij met blijdschap. Hij was een gezonde man. Al zijn lust ging uit naar zijn God. Het was zijn enige doel om als een levend schepsel de wil te doen van Hem door Wie hij geschapen was. Adam kende geen overdadig eten en drinken of dronkenschap. Hij kende geen onkuise liederen of wist niet van onzedelijke handelingen. De bekoorlijkheid van een losbandig leven of het schitteren van weelde en overdaad waren verre van

hem. Hij was rein, oprecht, kuis en gehoorzaam. Zou u, zondaar, aan déze Adam gelijk willen worden? U, die uw eigen wil doet; die veel vonden hebt gezocht. Zou u, die uw geluk vindt in de zonde en de onreinheid, bereid zijn om terug te komen, om uw geluk te vinden in uw God? Zou u Hem vanaf nu alleen willen dienen?

Ach, misschien zegt u blindelings: 'Ja', terwijl u mogelijk niet weet wat u zegt. Indien de waarheid u duidelijker voor ogen stond zou u hardnekkig weigeren om gezond te worden. Het leven zou er volgens u op die manier saai, vreugdeloos en slaafs uitzien. Zonder het vuur van de vreugde, de prikkel van de drank, de lach van de zothed en de praal van de hoogmoed zou het bestaan voor velen weinig betekenis hebben. Voor hen bestaat het ideaal van een gezonde mensheid uit niet meer dan slavernij en een ellendig leven.

Letten we nu ook op de tweede Adam. Hij woonde tussen de mensen. Niet in een paradijs, maar te midden van verachting, smaad en lijden, terwijl Hij een gezond mens was. Hij nam onze krankheden op Zich, en onze zonden werden Hem als onze Plaatsbekleder toegerekend, terwijl er in Hemzelf geen zonde was. De overste

dezer wereld doorzocht Hem zo scherp mogelijk, maar kon in Hem niets ontdekken wat niet gezond was. De volmaaktheid van Zijn mensheid bestond daarin dat Hij 'heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren' was. Hij was een heilig, gezond, volkomen, volmaakt, van niets te beschuldigen vlekkeloos mens. Hij was gezond tegenover Zijn God. Het was Zijn spijsze en drank om de wil van God te doen Die Hem gezonden had.

Jezus als mens was Mens zoals God de mens hebben wil. Christus was zoals Hij uit de hand van Zijn Maker was voortgekomen: zonder vlek, zonder rimpel, zonder iets kwaads en zonder een gemis van het goede. Hij was gezond en heilig. Hij was onschuldig en bracht nooit iemand leed toe met woorden of daden. Hij was onbesmet, en was nooit aangetast door de invloeden die Hem omgaven, waardoor Hij onoprecht werd tegenover Zijn God of onvriendelijk tegenover de mens. Ja, Hij was onbesmet, en hoewel Hij werd omringd door godslastering heeft dat nooit Zijn hart verontreinigd. Hoewel Hij de lusten en de boosheid van de mensen zag opstijgen tot grote hoogte, schudde Hij deze adder van Zich af in het vuur en bleef onberispelijk en zonder enige smet.

Hij was ook afgescheiden van de zondaren. Hij trok geen kring van Farizeeën om Zich heen om te zeggen: ‘Wijk van Mij, want Ik ben heiliger dan gij.’ Integendeel, Hij at met hen, maar scheidde Zich wel van hen af. Hij was nooit méér van hen afgescheiden dan op de momenten dat Zijn zegenende hand hen aanraakte en Hij innerlijk met ontferming over hen in hun ellende bewogen werd. Hij was afgescheiden door Zijn verstandelijke verhevenheid, Zijn zedelijke meerderheid en Zijn geestelijke grootheid. De vraag is: Zou u aan deze Jezus gelijk willen zijn?

Als u Hem gelijk zou zijn, zou u ervaren wat Hij heeft meegemaakt. U zou uitgelachen worden. De mensen zouden u met smaad en hoon overladen. Vervolging zou uw deel zijn. En als God de vijand niet aan banden zou leggen, zou het kunnen gebeuren dat u eveneens gedood zou worden. Het is dus de vraag of u werkelijk bereid bent om Christus te nemen zoals Hij is, en of u in alles aan Hem gelijk gemaakt wilt worden. Dat houdt ook in dat veel verkeerde dingen – die u nu bewondert – bij u uitgeroeid worden, en dat veel goede dingen – die u mogelijk op dit moment niet op prijs stelt – in u ingeplant worden.